

Nr 33.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse för A. Viktorsson från betalningsskyldighet till kronan på grund av virkesköp; given Stockholms slott den 23 januari 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 januari 1942.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, anför:

Under år 1938 inköpte Arne Viktorsson i Virserum av staten ett virkesparti för 11,725 kronor. För gäldande av berörda belopp jämte ränta ingingo G. Westeborg och R. Sandebäck, båda i Kristdala, solidarisk proprieborgen. Å ifrågavarande skuld avbetalades intill den 31 januari 1940 av kapitalet 8,525 kronor och av den upplupna räntan 90 kronor 12 öre. Då någon ytterligare likvid ej skedde, förpliktades på yrkande av domänstyrelsen genom dom den 11 februari 1941 Viktorsson att till kronan utgiva 3,301 kronor 39 öre jämte 5 procent ränta å 3,200 kronor från den 31 januari 1940 till dess betalning skedde.

I skrivelse den 14 december 1940 har Viktorsson hemställt om ett ackord å 25 procent å sin skuld till kronan. Till stöd för ansökningen har anförts följande.

Visserligen har Viktorsson kommit att rent formellt stå som köpare till auktionsinrop av virke från Tjusts revir till ett belopp av 11,725 kronor, varå genom borgensmännen vissa avbetalningar gjorts, men å andra sidan har Viktorsson varken emottagit det inköpta virkespartiet eller avverkat skogen i fråga. Avverkningen av skogen har i stället verkställts av borgensmännen genom ett sagda personer tillhörigt företag, Aktiebolaget Westeborg & C:o, Västervik, som i sin tur tillgodogjort sig samtliga av virkespartiet utvunna likvider.

Såväl Aktiebolaget Westeborg & C:o som borgensmännen äro numera försatta i konkurs.

Förteckning per den 28 oktober 1940 över Viktorssons tillgångar och skulder åberopas. Av denna framgår, att skulderna belöpa sig till 5,575 kronor, medan tillgångarna endast uppgå till 2,445 kronor. En brist å 3,130 kronor föreligger alltså. Enär tillgångarna till ett belopp av 1,900 kronor äro bundna av prioriterad skuld, återstå endast 545 kronor för täckning av de oprioriterade skulderna, 3,675 kronor, motsvarande 14.82 procent av sistnämnda belopp. Vid ett konkursförfarande torde med all sannolikhet ingen utdelning till oprioriterade borgenärer kunna påräknas. Genom vänners mellankomster ser Viktorsson sig emellertid i stånd att kunna erbjuda 25 procent ackord under hand, att betalas kontant efter det ackordet godtagits.

I ärendet har domänstyrelsen avgivit remissutlåtande den 6 februari 1941, därvid tillika bifogats yttranden av vederbörande jägmästare och överjägmästaren i östra distriktet. Härefter har Viktorsson inkommit med en påminnelsekrift av den 15 mars 1941 jämte därvid fogat intyg av ordföranden i Virserums municipalstämma A. Rudin och kommunalnämndsordföranden K. W. Karlsson, Virserum. Slutligen har statskontoret avgivit utlåtande den 30 maj 1941, varjämte föreligger en skrivelse från landsfiskalen i Virserums distrikt.

Jägmästaren och överjägmästaren ha tillstyrkt antagande av det erbjudna ackordet.

Domänstyrelsen har anført, att det icke syntes styrelsen utsiktslöst, att Viktorsson skulle kunna fullgöra sitt ingångna betalningsåtagande, därest han medgäves tillräckligt anstånd. Därför hemställde styrelsen, att ansökningen icke måtte föranleda annan åtgärd än att styrelsen erhöile bemyndigande att medgiva det betalningsanstånd, som kunde finnas erforderligt.

Ordföranden i Virserums municipalstämma samt kommunalnämndsordföranden i Virserums socken ha uttalat följande. Enligt vår kännedom om Viktorsson har han endast sin inkomst av diverse bokförings- och liknande arbeten, som han utför åt en del härvarande mindre industrier och köpmän m. fl., att räkna med såsom försörjningsmedel, och då han dessutom vid dessa arbeten icke är fast anställd i respektive företag anses hans ekonomiska ställning mycket svag och hans nuvarande framtidsutsikter mycket ovissa och osäkra, synnerligast som hans arbetsfält ligger huvudsakligen inom möbelindustrien med dess till följd av krisläget bekymmersamma förhållanden och hotande driftsinställelser. På grund därav synes Viktorsson under nuvarande omständigheter sakna möjlighet och förmåga att fullgöra ifrågavarande betalningskrav å 3,200 kronor jämte ränta.

Enligt vad *landsfiskalen* anført synes Viktorsson icke nu vara i stånd att betala ifrågavarande skuld och torde för övrigt sakna utmättningsbara tillgångar till skuldens gäldande.

Statskontoret har anført följande.

Beträffande borgensmännen har ämbetsverket inhämtat, att R. Sandebäcks konkurs blivit avskriven jämlikt 186 § konkurslagen, samt att G. Westeborgs konkurs icke kommer att lämna tillgång till utdelning åt oprioriterade fordringsägare. I anledning härav och med hänsyn jämväl till övriga i ärendet förekommande omständigheter vill ämbetsverket icke motsätta sig bifall till förevarande framställning.

Vad i ärendet förekommit synes giva vid handen, att utsikterna att av Vik- *Departements-*
torsson erhålla större belopp såsom likvid för kronans ifrågavarande fordran *chefen.*
än det denne erbjudit såsom ackord torde vara tämligen ringa. Med hänsyn härtill och vad i övrigt blivit i ärendet upplyst tillstyrker jag i likhet med statskontoret, att det begärda ackordet medgives. Frågan torde böra underställas riksdagens prövning.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

att Arne Viktorsson må befrias från vidare betalningsskyldighet till kronan på grund av ifrågavarande virkesköp under förutsättning att till statsverket inbetalas tjugufem procent av kronans fordran å 3,200 kronor jämte ränta och rättgångskostnader.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen bifaller Hans Maj:t Konungen samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

P. Gullstrand.